

El dia 7 d'abril a les 19.30
h, a l'Ateneu Julia Romera,
presentació del llibre *La cultura anarquista a Catalunya*,
a càrrec de Ferran Aisa.
Organitza la Biblioteca
Social La Hoguera.

A partir de la pròxima
entrega de l'Infograma, fas-
cicles històrics dignes de
revisar: programa electoral
del Partit Socialista per a les
eleccions municipals de
1979.

El 12 de març va fer 20
anys del referèndum de
l'Otan, quan els catalans
vam dir NO, tot i la pressió
dels partits polítics i els mit-
jans de comunicació. Cal no
oblidar-ho.

El 7 d'abril, a la tarda,
ofrena floral al mar, davant
de correus de Barcelona, per
les víctimes de la llei d'es-
trangeria i per la defensa de
la llibertat de circulació de
les persones.

El dia 18 d'abril, després
de moltíssimes presenta-
cions arreu del país, surt al
carrer el número 1 de
Directa, el setmanari, una
nova publicació dels movi-
ments socials catalans.

infograma

N. 45, ABRIL DE 2006

EN UN FUTUR, LA LECTURA DE CADA SETMANA

Feliç aniversari

Hi va haver una setmana santa que un grupet de persones vam decidir no anar de vacances. Aquells dies érem poquets els qui vam deixar de fer la primera visita de l'any a la platja, les qui vam deixar d'anar a les caravanes de l'autopista, i ens vam quedar a Santa Coloma. Aquell mes de març de fa quatre anys, ens vam posar a fer de paletes - alguns no ho havíem fet mai, això d'aixecar parets i arrebossar-les amb el morter. Després d'allò, encara quedava pintar, netejar, fer la instal·lació elèctrica... i pensar i parlar molt de com seria aquest espai: on aniria l'arxiu, on passaríem les pel·lícules, on fariem els sopars. Després de més de dos anys planejant i reivindicant l'Ateneu, ja el teníem! Encara amb tot de trastos, eines i brutícia, feia goig entrar-hi, d'estar en un lloc que existia gràcies a l'esforç i la voluntat de tanta gent.

Per fi, el tretze d'abril de 2002 vam inaugurar l'Ateneu Popular Julia Romera. I de seguida va començar l'activitat de debò: festes, debats, cinema, excursions, concerts, reunions, teatre, tallers, música... el mateix dia obríem el bar, i no va trigar gaire d'arribar la biblioteca i el Cabàs. No hem parat des de llavors. Ni pensem fer-ho. Encara després de quatre anys, moltes persones ens sentim igual quan entrem a l'Ateneu: com a casa.

En aquest temps han passat moltes coses, hi ha hagut molts canvis. Ha desaparegut el grup que va encapçalar el primer moviment proateneu, i ha sorgit una nova xarxa: ARA Santa Coloma. Hem vist obrir tres nous espais de gent amiga: el Krida, La Fabriketa i també la Casa de la Solidaritat i la Pau. Han nascut nous grups creats dins l'espai de

l'Ateneu, i hi ha tota una generació, que ara comença, que té l'Ateneu com a referent i punt de trobada de la ciutat.

També en aquests anys a Santa Coloma la vida ha canviat una mica. Darrerament, la febre especulativa dels seixanta i setanta ha rebrotat amb molta força. Però des de l'Ateneu i des d'ARA som molta gent que estem disposats a dir la nostra i, igual que des de fa quatre anys, a treballar cada dia per fer de Santa Coloma un lloc digne per viure-hi.

Però no tot són flors i violes: costa molt tirar endavant l'Ateneu. Calen idees per mantenir-lo fresc, també molta feina i calés. No és l'Ateneu que pensàvem fa cinc o sis anys, en un local cedit per l'Ajuntament com a bé necessari per a la ciutat, i gestionat per la gent que li dona vida (contràriament a això, l'Ajuntament ens posa cada cop més traves per fer les nostres activitats fora del local). És un projecte ben difícil de mantenir, que segueix endavant gràcies a totes les sòcies i els socis que hi aporten tot just el que necessitem per pagar el lloguer.

Per això aquest any la festa d'aniversari la dedicarem a totes aquestes persones, algunes que des fa un temps no veiem per l'Ateneu, però segueixen fidels al projecte i l'ajuden a continuar endavant. L'aniversari de l'Ateneu serà doncs, la festa dels socis i les sòcies. Això serà el proper 9 d'abril. Us esperem a tothom a la festa i **PER MOLTS ANYS!**

Miquel

FARTS: Reclamant Terra i Llibertat

Torna, en la seva 4a edició, el Festival d'Art Social (FARTS) de Santa Coloma, que tindrà lloc a la ciutat el cap de setmana del 5,6 i 7 de maig.

El FARTS pretén ser un espai per aquelles persones i col·lectius que creuen en l'art com un mitjà per a la conscienciació i la transformació social.

El FARTS promou la creació, l'originalitat i l'estètica al servei del compromís de provocar canvis individuals i col·lectius.

El FARTS, en conseqüència, no és sols un espai per reivindicar el món que volem, n'és sobretot un exemple del món que volem, del món que construïm.

Davant l'oferta lúdica individualitzada i mecanitzada de consoles, devedés i Gran Hermano; davant l'apatia existencial de viure la vida d'altri assegut en un sofà, el FARTS us convida a sortir al carrer, a reclamar el que és nostre (malgrat ordenances incíviques que ho neguen), el FARTS us convida a crear expressions artístiques com a forma de comunicació i rebel·lia, el FARTS us convida a somriure i riure, a saltar i assaltar, a pensar i repensar... A ballar sense flautistes d'Hamelin, a fumar sense prohibicions, a emocionar-vos sense vergonya, a estimar sense fronteres...

Perquè estem FARTES i FARTS de polítiques que no ens permeten desenvolupar la vida que volem. Perquè estem FARTES i FARTS de reclamar, com Emiliano Zapata,

Terra i llibertat. I en aquest FARTS, que dediquem a l'ecologia i el Medi Ambient, reclamem en llibertat la Terra. Perquè estem FARTES i FARTS de:

- ↪ una cultura capitalista que avantposa el consum irracional a la sostenibilitat
- ↪ experimentacions genètiques i científiques que s'imposen sense conèixer les conseqüències per la nostra salut
- ↪ especuladors de la terra, hereus d'aquells que la van robar quan era nostra, que ens la volen vendre per tal de comprar-nos
- ↪ no tenir un parc verd en aquesta ciutat gris, tan gris com els polítics que ens volen governar

Si vosaltres també esteu FARTES i FARTS, veniu i digueu la vostra. El FARTS és un espai fet per nosaltres i per a nosaltres i us convida a tothom a participar tant en l'oferta i la demanda artística com en l'organització. Si vols que el FARTS es consolidi i vagi a més, col·labora-hi i gaudeix-ne. Nosaltres, t'hi esperem.

Ni antenes, ni mòbils: la vida no és Vodafone!

Ahores d'ara el conflicte per l'antena de telefonia mòbil dels números 67 i 69 del carrer Balears sembla entrar en una via de reubicació, que no solució. Reubicació perquè, segons diuen els mateixos veïns, l'alcalde els ha promès buscar solucions respecte a l'antena abans de tres mesos, i no solució perquè el problema de les antenes continua latent a la nostra ciutat.

Són dos conflictes més els que han vist la llum els últims mesos pel mateix tema (un al carrer Sant Joaquim i l'altre a Llorenç Serra) i són unes deu antenes més les que es troben repartides per tota Santa Coloma. Per tant, són molts els veïns preocupats, sobretot pels problemes de salut que es poden

generar. Fins ara ningú no ha demostrat que siguin perjudicials, però tampoc que siguin beneficioses. És una reubicació, a més, perquè els mateixos que diem "Antenes, no!" utilitzem mòbil, i per tant trauran l'antena d'aquí però la posaran allà, mentre no optem per canviar els nostres hàbits de vida que directament o indirectament ens perjudiquen. D'altra banda és legítim exigir condicions de vida dignes i segures, tot reservant-nos el dret a la por i a la precaució, quan comprovem que les molèsties del progrés -que ens han venut i que nosaltres hem comprat- recauen sempre sobre els mateixos (quantes antenes hi deu haver a Sarrià, on viu el nostre alcalde?).

No obstant això, seria hipòcrita per la meua part no escriure que crec necessària una reflexió sobre quin model de ciutat, de societat i de món estem deixant construir: quantes tones de residus generem? on van a parar? voldríem un abocador o un ecoparc al davant de casa nostra? o acabarem exportant les nostres deixalles a països empobrits? quins són els efectes del nostre model de vida consumista sobre les persones i sobre el medi?... Sigui com sigui, el fet que una molèstia desaparegui dels nostres ulls no implica que deixi d'existir, i tard o d'hora torna.

Si més no, aquest conflicte hauria de servir per aclarir algunes coses:

Hem sabut que un contracte com el que tenien amb Vodafone, els propietaris del bloc abans esmentat, des de l'any 1996, necessitava de 3/5 parts dels veïns en contra per restringir-lo i que, contràriament, es renovava automàticament per un període de 5 anys més, encara que tingués la majoria de veïns en contra. Aquest aspecte resulta aberrant, més quan la llei legalitza i permet la negació d'un dret via clàusula contractual. També ens hem topat amb la realitat en pensar que seria lògic que l'àmbit de decisió d'una cosa que afecta un barri o una zona pertanyi a tots els seus habitants i no solament a una part, com podria ser una comunitat de veïns.

D'altra banda, resulta curiós que mentre els empresaris d'arreu del món demanen més flexibilitat per trencar els contractes (sobretot laborals) quan ja no els interessa mantenir-los, i es presenten com dirien ells "...encotillats a l'hora de desenvolupar l'economia, encara massa intervencionista...", a França centenars de milers de francesos, molts d'ells joves, tiren endavant una lluita exemplar per evitar l'inici de l'acomiadament sense justificació ni indemnització, i a Santa Coloma una multinacional francesa se salta la propietat privada d'una majoria de veïns i el dret de trencar un contracte comercial emparant-se en l'"intervencionisme" de la llei i per tant de l'Estat.

Anem entrellucant el món que els poderosos ens tenen preparat: un món on es privatitzen els beneficis però se socialitzen els costos; on es prioritza el benefici econòmic per sobre de la vida de milions de persones; on es venera la propietat privada però de les grans per sobre de les petites; on es regula la desregulació i desregula la regulació, on s'utilitza la llei per reprimir tots aquells que alcen la veu i es rebel·len... Aquest món ja està en marxa, de tots depèn aturar els cops que han de venir i treure'n la possibilitat de nous models més justos de consum, producció, oci i cultura, comunicació i de relació d'uns amb els altres.

Ricard

De "macrobotellones" i prohibicions

Fa unes setmanes es donà un fet deplorable pels carrers de Barcelona i d'altres ciutats d'arreu de Catalunya: convocatòria de "macrobotellones" per protestar contra la "tolerància zero" de les diferents institucions vers els i les joves, beure al carrer, entre d'altres coses.

Algunes persones han intentat justificar aquestes macrobotellones etíliques amb un pervers discurs revolucionari. Una altra cosa seria protestar directament per la desaparició de la llibertat individual al carrer, per la privatització dels espais públics amb ordenances de "civisme" (també anomenat cinisme). Per tant, resulta totalment lamentable tant una cosa com l'altra, si vols reivindicar ho has de poder fer en plenes facultats, per tant no t'emborratxis, ans al contrari, és donar-los més motius als qui controlen les nostres vides, els polítics i els grans empresaris. Però un cop més, no critiquem per criticar, ataquem l'arrel del problema i, per tant, ataquem als culpables que milers de joves sortiren als carrers trobant-se amb macrocontrols policials que, un cop més, acabaren en disturbis, per controls abusius, prepotència policial, abús de poder... Per tant, ataquem als mitjans d'"informació", els quals varen ser durant uns dies els primers interessats a fer veure els i les joves com a "radicals" (no tergiversem, ja que radical és anar a l'arrel del problema) i que es dediquen només a beure i anar de festa. Però no culpem només les persones que assistiren a aquestes macrobotellones, de segur que sense la presència policial abusiva, allò hauria acabat en una nit de festa més (potser amb soroll, sí, però sense desperfectes). Però no puc deixar d'esmentar un fet... mentre a l'Estat francès els joves i les estudiants surten al carrer a protestar contra la reforma laboral, aquí ens dediquem a anar de "botellón"... reflexionem-hi, ja que aquí s'està portant a terme una reforma laboral molt més restrictiva que la que estan imposant a l'Estat francès... REFLEXIONEM I POSEM-NOS LES PILES.

Aitor Blanc
Un jove radical i compromès

Per què NO a la cooperació entre la Unió Europea i Israel?

La Unió Europea és el principal proveïdor comercial (un 40 % d'importacions d'Israel són europees) i el segon client d'Israel (amb el 30 % d'exportacions destinades cap a Europa).

En aquest marc es va signar l'any 1995 l'Acord Euromediterrani d'Associacions que té per objecte augmentar el diàleg polític, la cooperació econòmica i el desenvolupament del lliure comerç entre les dues parts.

Tanmateix, aquest acord té clàusu-

les que són ignorades sistemàticament:

A l'article 2 es diu que "El respecte dels principis democràtics i dels drets humans inspira la seva política interior i exterior", i al preàmbul s'erigeixen els "principis de la Carta de les Nacions Unides, en particular el respecte als drets humans i la democràcia" com a base de tota relació.

Ara bé, Israel viola contínuament la legalitat internacional i els drets humans, tant com les resolucions

de l'Onu, ja que des de l'any 1967 ocupa il·legalment territoris palestins. I des de llavors du a terme una política de neteja ètnica, colonització de terres, assassinats, restricció de moviments, destrucció d'habitatges, política d'apartheid, construcció del mur, etc.

L'article 83 limita el camp d'aplicació de l'acord al territori de l'Estat d'Israel, i exclou tot producte que provingui dels territoris ocupats. Malgrat això, avui en dia Israel exporta a Europa productes fabricats a les seves colònies i es

beneficia de manera fraudulenta d'un règim preferencial.

El Parlament Europeu va adoptar el 10 d'abril de 2002 una resolució en la qual es demana al Consell i a la Comissió Europea suspendre aquest acord, però ha quedat en paper mullat perquè no ha estat executada pels organismes europeus competents.

(Extret del tríptic editat per la Xarxa Solidària Contra l'Ocupació de Palestina)

- Consumeix alimentació sana, pagada a preus justos
- Participa en tallers, xerrades i altres activitats de conscienciació ecològica, comerç just i consum responsable

Cooperativa de consum El Cabàs (ARA!)

Ateneu Popular Julia Romera
C/ Santa Rosa, 18 (Riu Nord)

Lokal Social Krida
C/ Sicília, 97 (Fondo)

- ↑ Classes de castellà i català.
- ↑ Cada divendres, a les 20 h, trobada intercultural, te col·lectiu.

الوردة الشريفة
Sta. Rosa
سانة كلومة دغرامنت
Sta. Coloma de Gramenet

Centre d'Acolliment per a Estrangers,
Santa Rosa

C/ Pirineus, 2-4. Tel. 93 386 26 38

Carrer Major

Carrer Major, 13
Telèfon 93 385 58 42
Sta. Coloma de Gramenet
carrermajor@infonegoci.com

Flors d'un altre món

S'acosta el 23 d'abril, el dia, entre d'altres coses, dels llibres i de les roses. A l'Estat espanyol, la majoria de flors que es compren són de producció pròpia però cada vegada se n'importen més. L'any 2005, el dia de Sant Jordi, es van vendre 5 milions i mig de roses de les quals el 60% eren d'importació. De cada 10 flors importades per Catalunya, 3 vénen de Colòmbia, 1 d'Equador i 6 d'Holanda que actua com a mercat central europeu.

Colòmbia és el segon productor mundial de flors, darrere d'Holanda, amb una extensió de gairebé 7.000 hectàrees d'hivernacles. L'anomenat monocultiu exportador s'està estenent en països i regions empobrides seguint un mateix esquema: un centre econòmic mundial i una perifèria que està al servei del centre. Colòmbia destina els seus recursos agraris a alimentar les nostres demandes florals i no a alimentar la seva població, és a dir, ha perdut la seva sobirania alimentària que és clau per al seu desenvolupament. El deute extern del país, 29.000 euros, ajuda a explicar aquesta situació: destina el 40% del seu PIB a pagar aquest deute i necessita les divises que proporciona l'exportació.

Hi ha altres factors que caracteritzen la floricultura a Colòmbia:

- ⇒ Les condicions laborals i socials són molt semblants a les de les maquiles de les zones franques de molts països del sud i d'Europa de l'Est (sindicació no autoritzada, 80% de les treballadores són dones que acomiaden quan queden embarassades, el sou no arriba ni a la meitat de la cistella bàsica...).
- ⇒ És el cultiu més tractat amb agroquímics i una cinquena part dels productes que es fan servir estan prohibits a Europa. Cada dia es produeixen cinc intoxicacions de mitjana.
- ⇒ El consum d'aigua per a la floricultura està portant a l'exhauriment dels aqüífers naturals de la zona. Els agroquímics arriben a les aigües i terres i alteren els ecosistemes i la salut de la població en general.
- ⇒ Els monocultius exportadors conviuen sempre amb la pobresa. A Colòmbia un 64% de la població és considerada pobra i en la regió florícola una de cada 10 famílies passa gana.

El 23 d'abril i tots els altres dies de l'any cadrà que ens plantejem i, potser, portem a la pràctica un exercici de consum responsable: d'on vénen les flors que comprem? Les podem plantar nosaltres? Podem reduir el consum? Les fem de paper?... Com ho veieu?

Conxita

Informació extreta de l'article *Les arrels de les flors* de Ferran Garcia, *Opcions 17*
Més informació: www.noetmengiselmon.org

Can Zam

Davant el projecte definitiu presentat pels Serveis Territorials de l'Ajuntament sobre el futur de Can Zam, la Plataforma en Defensa de la Serra de Marina, Can Zam i el Riu Besòs, declara que hi ha punts d'acord amb la proposta definitiva de Serveis Territorial, com ara el fet que s'hagi passat de 10 a 17 Ha de zona verda o que no s'hi facin pisos, entre d'altres.

També volem manifestar que hi tenim una sèrie de punts de desacord, amb l'esmentat projecte, entre els quals hi ha els següents: hem perdut 3 Ha de parc perquè l'Ajuntament no ha volgut traslladar la pista d'atletisme, el poliesportiu i l'IME a la pastilla que reserva per a usos metropolitans, els quals tampoc no s'han concretat, de la mateixa manera que tampoc no s'ha precisat quin serà l'ús de l'equipament previst al costat de la Damm.

Alguns dels reptes pendents que es planteja la plataforma són l'existència d'una comissió de seguiment de les obres, el control de l'espai firal i l'edifici anomenat Porta de Can Zam, la garantia que el parc sigui de qualitat, verd i amb equipaments compatibles, etc.

La valoració general que la Plataforma en Defensa de la Serra de Marina, el Riu Besòs i Can Zam fa del procés és la següent:

- Estem globalment satisfets del projecte obtingut fins ara. Pensem que avui Santa Coloma està més a prop de gaudir d'un bon parc urbà, verd i frondós.
- Creiem que aquest projecte és fruit de l'activitat de la Plataforma i de tothom que li ha donat suport.
- Considerem que el procés participatiu de debat organitzat per la Regidoria de Participació Ciutadana ha estat insuficient, restrictiu i ple d'irregularitats.
- Considerem que la carta de l'alcalde a les persones que han signat pel parc de Can Zam és èticament reprovable.
- Agraïm a totes les persones que han col·laborat i col·laboren amb la Plataforma, i a les que han firmat a favor del parc de Can Zam.
- La Plataforma utilitzarà el període d'al·legacions per millorar el projecte en quantitat i qualitat de zona verda, i dóna suport a la legítima demanda dels veïns afectats perquè l'Ajuntament els doni un pis en propietat.
- La Plataforma es compromet a seguir vigilant fins que la ciutat tingui realment el parc urbà, verd i frondós que fa ja més de 30 anys que reivindica.

Extracte del comunicat de la Plataforma, 9 de març de 2006

La llibertat d'expressió no té preu:

200 euros per dir NO a la Constitució Europea

Arran de la campanya d'aprovació de la Constitució europea, un independentista de Gramenet del Besòs va rebre una multa per demanar el NO en el referèndum. Els col·lectius que demanaven el NO a la Constitució europea no van rebre cap mena d'ajut econòmic per part del consistori municipal ni per part d'altres autoritats. Des d'aquest punt de vista entenem que la sanció econòmica no és més que un intent més de coartar la llibertat d'expressió dels col·lectius crítics de la ciutat. Pensem que, mentre el consistori no plantegi alternatives reals, viables i realistes, perquè el conjunt d'entitats i col·lectius de Santa Coloma pugui

difondre les seves activitats i idees, la via d'emprar cartells, pancartes i repartir fullets a la via pública continuarà essent necessària. Per aquesta raó, els col·lectius diferents col·lectius sotasignants i Alerta Solidària hem escollit desconèixer la multa i no pagar-la, atès que aquesta forma part d'una política que busca anul·lar qualsevol veu que no estigui en sintonia amb el que s'entèn com a "correcte" i "adequat" als interessos de les polítiques que actualment s'impulsen a Europa, i també a la ciutat. Sabem que d'ençà de l'aprovació, fa uns mesos, de les diferents ordenances (de neteja, de civisme...), ha estat una pràctica habitual intentar ofegar econòmicament i política els

col·lectius per la via de reprimir els mitjans d'informació que aquestes poden emprar. Tot i amb això, els mateixos impulsors de les ordenances n'han incomplert alguns articles. Això sí, hi han hagut qui ha patit la censura informativa als mitjans de comunicació locals, donant pas ara a l'embargament. Fins que les mesures preses per les institucions locals no siguin efectives (imposició de sancions econòmiques i persecució a empreses privades que empren els espais d'ús exclusiu per a entitats), els col·lectius i entitats ens veurem obligades a continuar enganxant cartells, penjant pancartes i repartint fulletons incomplint les seves ordenances que coarten la llibertat d'expressió. Els col·lectius i entitats de la ciutat que intentem participar i plantejar un model alternatiu

de ciutat hem de continuar fent sentir la nostra veu i si acceptem el pagament d'aquesta sanció econòmica contribuïrem a allò que des del consistori s'intenta amb tant d'interès que és fer-nos callar.

En conseqüència, ens declarem insumisos davant la multa que ens han imposat i no pensem aturar-nos davant l'amenaça d'augmentar aquestes sancions econòmiques.

Alerta Solidària, Maulets, Coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans, Escamot Gramenet, Joves Comunistes del Poble Català, Assemblea de Joves de Badalona, Candidatura d'Unitat Popular de Badalona, Moviment de Defensa de la Terra, Ateneu Popular Julia Romera.
Adhesions: noce_gramenet@hotmail.com

Gujjar Transport

Repartiment de Barcelona i rodalia.
Servei urgent i de qualitat.
Pressupostos personalitzats

SMS o trucada a 635 935 249. Fax 93 392 65 67
zahidbcn@hotmail.com

Productes ibèrics
i plats preparats

Venta al mayor y al
detalle de jamones,
quesos y embutidos

Menú diari per a
emportar-se

Tel. 934 684 513
Prat de la Riba, 49
08921 Sta. Coloma de Gramenet

Per un món sense petroli. Manifest de la contrajunta d'afectats de Repsol-Ypf'2006

Qui som

Som persones i comunitats afectades pels impactes de l'activitat de REPSOL-YPF en el món. La contaminació, el soroll i els accidents periòdics durant tota la cadena de producció del petroli està degradant les nostres condicions de vida i fonts d'aliments. Tant en els voltants dels camps petrolers, en els gasoductes, en els ports terminals, en les petroquímiques, com en les estacions de servei, es fa difícil viure.

A més, el model "de consum" (que no hem triat), basat en la seva alta dependència de les energies fòssils (petroli, gas i carbó), està duent-nos a una situació difícil en l'actualitat, i insostenible per a les generacions esdevinidores.

Per a plantar cara a aquesta situació i treballar pel canvi és imprescindible lluitar per:

- ¶ Que els pobles puguin defensar la seva identitat cultural i el seu medi ambient, alhora que decidir la seva font d'aliments (sobirania dels pobles)
- ¶ Transcendir la crisi energètica cap a un nou model energètic
- ¶ El reconeixement i restitució del deute ecològic i social

Denunciem

- ⇒ L'ocupació territorial de REPSOL-YPF en el planeta, extraient, refinant i transportant petroli, tant en les zones rurals com en la perifèria de les grans ciutats.
- ⇒ L'abús de poder que exerceix REPSOL-YPF sobre les classes dirigents de tots els països, perquè cedeixin als seus interessos, encara que vagin en contra de la població.
- ⇒ Que REPSOL-YPF deteriora la terra, les reserves d'aigua, l'atmosfera en cadascuna de les fases de la seva cadena productiva, sense fer-se càrrec de la seva reparació i sense comptabilitzar aquestes externalitats en el preu final del producte. Provocant el colapso climàtic del planeta, per la pèrdua irreversible d'ecosistemes tropicals, sistemes forestals i terres fèrtils, llançant milions de tones de CO₂ a l'atmosfera.
- ⇒ Els atropellaments socials, culturals i la deterioració de la salut de les poblacions envaïdes en els seus blocs d'exploració i extracció, així com els seus oleoductes i gasoductes. I la complicitat i suport a dictadures i conflictes bèl·lics (Nigèria, Guinea Equatorial, Libèria...), al mantenir amb els seus governs relacions econòmiques.
- ⇒ La dependència d'un model energètic que provoca unes altes taxes de mortalitat per accidents de cotxe o càncer de pulmó.

Exigim

Al govern espanyol:

- ⇒ Que prioritzi el benestar de la ciutadania al lucre econòmic, tenint en compte les futures generacions.
- ⇒ Que faci complir a les empreses espanyoles la legalitat i respectar els drets humans, socials, econòmics i ambientals en tots els països en els quals opera, aplicant auditories ambientals i socials en les zones afectades per exploracions, pous i ductes.
- ⇒ Que promoció la reconversió de la indústria petrolera en tecnologies de petita escala per a l'aprofitament racional de fonts d'energia netes, renovables i descentralitzades.

A la corporació Repsol-Ypf:

- ⇒ Que retorni totes les companyies públiques privatitzades il·legítimament als seus respectius pobles, com YPF als argentins o YPFB als bolivians. I que cancel·li tots els contractes d'exploració i explotació subscrits sota processos no democràtics, a esquena del poble i sota esferes corruptes.
- ⇒ Que es retiri d'aquells llocs en els quals les poblacions locals no volen que desenvolupi la seva activitat o on representin un risc per a la salut pública i ambiental.
- ⇒ Que reinverteixi els seus beneficis en investigació per a reparar el medi ambient danyat, guarir als malalts (pulmonars i leucèmia entre altres) i rescabalar a les víctimes d'accidents i a les comunitats afectades.
- ⇒ Que no intervingui en àrees protegides i territoris indígenes.
- ⇒ Que informi amb transparència a l'afectat dels impactes implícits de la producció petrolera i al consumidor dels costos ambientals i socials del producte.

Als mitjans de comunicació:

- ⇒ Que s'informi amb total transparència dels impactes de Repsol-Ypf i es deixi d'exercir una comunicació subordinada als ingressos rebuts per publicitat de les petroleres.

Demanem a la ciutadania:

- ⇒ Treballar des d'ara en un procés de decreixement del consum energètic buscant mesures d'eficiència i racionalització, aplicant fonts d'energia netes, per a accelerar la transició cap a un model postpetrolier.

Els llibres de La Foguera

Hablan las putas

Regina de Paula Medeiros

Virus editorial. Barcelona, 2002. 232 pàg.

Aquest llibre ens aproxima al dit "ofici més vell del món", concretament a l'ambient del barri Xino de Barcelona. Tot i elaborat a final dels noranta, es tracta d'un assaig de màxima actualitat, que ens dona a conèixer un dels col·lectius més marginats de la societat actual i sens dubte el més desafavorit per les normatives "cíviques" de l'alcalde Joan Clos.

Es tracta de la versió de la tesi doctoral de l'antropòloga brasilera Regina de Paula, que va estar treballant-hi durant dos anys, fent entrevistes a les treballadores sexuals de tot tipus, amb el punt en comú de treballar en aquest barri. En aquesta obra s'analitzen a fons les relacions de poder entre prostitutes i clients, i el seu rol social, obligades a buscar un equilibri entre les demandes dels clients i la protecció de la seva salut i imatge pública. Els problemes i les vivències quotidianes de qualsevol persona es veuen totalment trastocades pel treball que desenvolupen aquestes dones, i en aquest lli-

bre manifesten les seves preocupacions vitals en primera persona. És, doncs, una bona manera d'endinsar-se en aquesta realitat tan propera però tan desconeguda alhora, i en vies de desaparició, per l'esmentada llei cívica, i pels canvis vertiginosos dels darrers anys a la Barcelona vella.

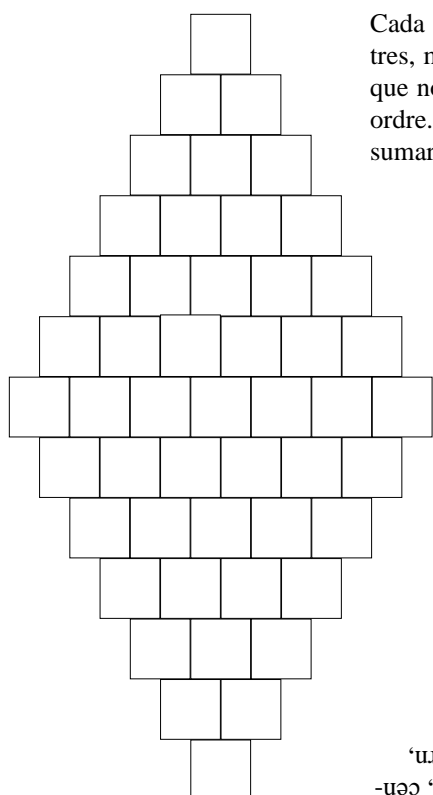

El podeu trobar a la **Biblioteca Social La Foguera**

ENCREUATS

per COSIMO

1. Inici de revolta.
2. La segona nota.
3. La primera qualitat de l'existència.
4. Demana petits favors a Déu, com la salvació de l'ànima i aquestes coses.
5. Quelcom considerat sagrat pel d'abans.
6. Apuntar totes les nostres dades per jugar a fer estadístiques i, de pas, controlar-nos.
7. Lloc sinistre on s'apleguen i fan vida els cossos armats.
8. En una muntanya o una serralada, línia divisòria de dos vessants.
9. Substància dura utilitzada per fabricar botons.
10. Al cap i a la fi no som més que això, i ossos
11. La societat de consum ens insisteix en què quan més ho és un objecte és més valuós
12. El gos. I punt.
13. Al final de la revolta.

Cada definició té les mateixes lletres, més una, que l'anterior, encara que no necessàriament en el mateix ordre. A partir del set, en comptes de sumar una lletra l'has de restar.

Solució: R, re, ser, resa, sacre, cen-sar, caserna, carena, nacre, carn, car, ca, a.

Edita:

ARA! (Actuar, Reflexionar, Aprender) ara@ara-santacoloma.com/http://www.ara-santacoloma.com

Ateneu Popular Julia Romera (C/Santa Rosa, 18, SCG, ateneu@ara-santacoloma.com) // Lokal Social Krida (C/ Sicília, 97 bxs, niunpasenrere@hotmail.com) // Sahbi (Casa de la Solidaritat, c/Irlanda, 39, sahbi@ara-santacoloma.com) // Centre d'Acolliment per a Estrangers (C/Pirineus, 2-4, acolliment@hotmail.com)

L'equip d'Infograma no comparteix necessàriament les opinions de les persones col·laboradores, tot i que anima a reproduir-les fent-ne constar la procedència. Col·labora-hi!